

Gamla Testamentet – Moseböckerna

Bibeln börjar med Gamla Testamentet (GT), som i sin tur inleds med de fem Moseböckerna.

I Gamla Testamentet möts vi av svek och mord och utrotningskrig och blodbad av sällan skådat slag. Mitt intryck är, att ett antal religiösa människor undviker att läsa GT på grund av dess råa, otäcka innehåll.

En detalj: I Bibeln säger man israeliter, men i dag kallas de israeler.

Allra först kommer Första Moseboken, även kallad Genesis. Jag hinner inte läsa många rader, förrän frågetecknen hopar sig. Jag repeterar skapelseberättelsen från inledningen, för att ha den här, tillsammans med kommentarer.

Kursiv stil markerar citering från 1999 års svenska översättning av Bibeln.

Första Moseboken

Kapitel 1

Första dagen:

”I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.

Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet. Gud sade: ”Ljus, bli till!” Och ljuset blev till. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Det blev kväll, och det blev morgon. Det var den första dagen.”

Andra dagen:

Andra dagen tillbringade Gud med att skapa himlen.

Tredje dagen:

Tredje dagen fick Gud ordning på fördelningen mellan land och hav. Vidare skapade han jordens grönska – vegetationen med andra ord.

Fjärde dagen:

På fjärde dagen skapade Gud ljuset, så att det gick att skilja dag från natt och att det fanns underlag för en kalender med dagar, år och särskilda högtider. Ljuset ordnades genom att skapa två stora ljuskällor, en sol på dagen och en måne på natten. Natten tilläggslyntades med stjärnor.

Femte dagen:

Den femte dagen gick åt till att skapa levande varelser i vattnet samt fåglar.

Därefter gav han dem order att vara fruktsamma, att föröka sig och att uppfylla jorden.

Sjätte dagen:

Sjätte dagen skapade Gud först alla de levande varelser som var landburna. Fortsättningen av dag sex citeras:

Gud sade: "Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen, alla vilda djur och alla kräldjur som finns på jorden." Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härska över havets fiskar, himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden."

Slutligen gav han anvisningar om vad människor och djur skulle äta.

Kapitel 2, del 1

Sjunde dagen:

På den sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt verk och tillbringade nämnda dag med att ta igen sig. Därmed var de sju första dagarna avklarade.

Funderingar

Hur kan vi känna till denna skapelseprocess, som inträffade innan vi själva fanns? Gud tycks i alla fall inte ha redogjort för den.

Det allra första Gud gjorde var att skapa himmel och jord samt ljus. Det skedde den första dagen. Varför skapade han då himlen på nytt den andra dagen och ljuset på nytt den fjärde dagen, en hel dag efter vegetationens införande?

På den fjärde dagen uppfann Gud kalendern, detta innan några människor ännu fanns. Apropå det – varför börjar kalenderveckan i "religiösa" USA med vilodagen, då den dagen enligt Bibeln ligger sist i veckan? Först arbeta, sedan vila. Han skapade också stjärnorna. Med andra ord: Först (dag 1) skapades jorden, därefter (dag 4) solen och månen och slutligen (dag 4) resten av universum. Dock glömde han planeterna. Denna skapelseordning stämmer vansinnigt illa med, vad vi genom observationer i dag vet om universum.

Den sjätte dagen skapade Gud människan i form av man och kvinna. De var dessutom hans avbild, vilket leder tankarna till, att Gud till utseendet påminner om en människa. Då Gud sägs vara en han, kanske han rentav har en snopp (föreslog Greggen glatt). Vad ska han med den till? Men kanske finns det någon mer, för han sa ju "Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss." Vi, vilka är det?

Emellanåt upptäckte Gud, att det han gjorde var gott (framgår tydligt av den fullständiga texten, inte mitt sammandrag). Han verkade inte ha riktigt klart för sig, vad han höll på med utan mer testade och först i efterhand blev medveten om

kvaliteten. Och tänka sig att den allsmäktige guden blev så trött av sex dagars arbete, avbrutna av lediga nätter, att han sedan behövde vila sig en hel dag.

Människorna (mannen och kvinnan) beordrades att sätta igång och producera barn och att lägga under sig allt liv på jorden. Det fanns alltså redan nu både man och kvinna och de beordrades bli erövrare. Men – det finns ett antal människor som vill men av olika anledningar inte kan få barn. Hur ska de utföra Guds order?

Och så var det det där med dagar. Gud jobbade i sex dagar och vilade på den sjunde. Först på den fjärde dagen infördes kalendern med dagar. Innan dess fanns inga sådana. Om Gud verkligen behövde vila den sjunde dagen, innebär det, att han lider av begränsningar som att bli trött och behöva genomgå en återhämtning. Det är mänskligt men inte allsmäktigt gudomligt!

Kapitel 2, del 2

I kapitel två berättas vidare, att Gud (efter de sju första dagarna) knådade ihop Adam, den första människan, av jord och placerade honom i en lämplig miljö, Edens lustgård, som han, Adam, skulle bruka och bevara. Men om han åt frukt av kunskapens träd (Bibeln säger ingenting om, att frukten var äpple) skulle han dö samma dag.

Nu sa Gud: *”Det är inte bra att mannen är ensam. Jag skall ge honom någon som kan vara honom till hjälp.”* Vem hörde honom säga det?

Sedan skapade Gud alla markbundna djur och alla fåglar, detta trots att han tidigare skapat dem före människan (se femte och sjätte dagen). Adam fick sätta namn på dem alla. Med tanke på att det finns miljontals djurarter, måste namnsättningen ha tagit åtskillig tid. Är det över huvud taget möjligt för en enda människa att hitta på så många namn, speciellt som Adam var både språklig nybörjare och saknade kunskap (han hade ännu inte hunnit äta av kunskapens frukt)?

Först därefter tillverkade Gud Eva ur ett av Adams revben.

Om jag ser tillbaka på den sjätte dagen, får jag intrycket, att Gud skapade man och kvinna samtidigt och på lika villkor. Men i fallet Adam och Eva kom Eva till långt senare som hjälpredda i en underordnad ställning. Vad är rätt och vad är fel? Samtidigt är dessa oklarheter en skänk från ovan, för alla troende som motiverar sina ståndpunkter med citat ur Bibeln. De ges möjligheten att välja det som passar dem själva bäst, till exempel att mannen är överlägsen kvinnan.

Kapitel 3

Adam och Eva åt av den förbjudna frukten efter anvisningar från en talande orm. Man kan fråga sig, hur denna orm var skapad, eftersom ormar inte kan frambringa ljud av mänsklig komplexitet. Tal kräver en annan konstruktion av huvud, hals, tunga och lungor. Ormens hjärna måste vara stor och utvecklad nog att kunna

tänka på människors vis, för att ormen skulle kunna resonera så övertygande med en människa. Och hur lärde den sig språket? Låter berättelsen rimlig?

Strax därefter hörde Adam och Eva Gud vandra omkring i lustgården. Jaså, Gud var inte större till växten än så. Nåväl, Gud utdömde nu rysliga straff för Adams förseelse att äta en bit frukt från trädet mitt i trädgården och sparkade ut honom och Eva ur Edens lustgård. Ingen tolerans och förlåtelse här inte, fastän det var första gången i historien som ett förbud överskreds. Hur skulle Adam och Eva kunna förstå detta förbud, när kunskapen kom först i samband med tuggan? För att hindra Adam och Eva att återvända, satte Gud ut keruber som bevakare. Varför behövde den store skaparen hjälp med övervakningen? Enklast hade varit att bara förintala eller försegla Edens lustgård. Förintelse visar sig längre fram i Bibeln vara ett av Guds favoritverktyg.

Varför hängde Gud upp en förbjuden frukt till ständig frestelse för den lilla stackars okunniga människan? Varför skapade Gud Adam och Eva lättlurade och en orm som kunde tala och argumentera? En allsmäktig Gud kan knappast ha svårare att begripa än jag, vad som skulle hända. Svaret är uppenbart. Han var verkligen angelägen om, att Adam skulle bita i frukten! Varför? För nöjet att få utdela hårda straff?

En annan underlighet är, att Gud redan hade glömt, att han utlovat dödsstraff för Adam, om denne åt av den där frukten. Det stackars revbenet Eva hade aldrig fått varningen, men hon åkte ut i alla fall. Också ormen straffades mycket hårt, fast den aldrig förbjudits fresta Eva.

Gud drabbades av glömska. Dessutom visade han redan nu, hur djupt orättvis han är, när han straffade också dem som inte brutit något förbud. Endast Adam var skyldig, eftersom endast han hade fått kännedom om förbudet. Enligt detta skulle han avlivas samma dag, som han åt av frukten.

Sammanfattning av straffen för att Adam bet i frukten:

Eva: Det ska vara mödosamt att vara havande.
Med smärta ska du föda dina barn.
Din man ska råda över dig.

Adam: Med möda ska du hämta din näring från den förbannade marken.
Törne och tistel ska den ge dig.
Du ska slita för ditt bröd i ditt anletes svett.
Sedan ska du dö.

Gemensamt: För alltid utdrivna ur Edens lustgård.

Som om inte detta var nog, utdömdes arvsynnen. Alla barn skulle för all framtid födas som syndare. ”Gud gör givetvis som han vill, men det är knappast rätt att kalla honom för kärleksfull och ömsint gentemot människan.”, säger Greggen, min kunnige vän.

Kapitel 4

Eva födde gossarna Kain och Abel. Så småningom dödade Kain sin lillebror och blev av Gud förbannad och förvisad.

När Gud och Kain talades vid, utbrast Kain bland annat:

”Vem som helst som möter mig kan döda mig.”

På det svarade Gud, att ingen som han mötte skulle slå ihjäl honom.

Så Kain drog iväg till landet Nod och hittade en hustru som gav honom sonen Hanok. Kain byggde en stad och fick fler barn, som i sin tur gifte sig och fick barn. Det verkar, som det fanns gott om människor. Varför fick dessa aldrig chansen att bo i Edens lustgård? Varför straffades också de för Adams tugga? Varifrån kom de? När och hur kom de till? Var det dem Gud skapade på den sjätte dagen? Var jordgubben Adam och revbenet Eva först eller inte? Och tänka sig, att deras tredje son, Set, föddes som syndare.

När Gud skapade människan, kunde han knappast ha gjort det sämre (säger Greggen). Den allra första mannen begick, enligt Gud, ett fruktansvärt brott belagt med omedelbart dödsstraff, när han åt en förbjuden frukt. Den allra första kvinnan lurade Adam att begå brottet. Det allra första barnet blev mördare. Det andra barnet mördades. Det tredje var syndare redan vid födseln.

Kapitel 5

... består av en lång uppräkningslista av födde och döde och slutar med Noa, som födde Sem, Ham och Jafet.

Kapitel 6

... inleds med:

”När människorna nu började bli talrika på jorden och döttrar föddes åt dem, såg gudaväsendena att människornas döttrar var vackra, och dem de tyckte bäst om tog de till hustrur.”

Gud var alltså inte ensam utan hade ett antal gudaväsen vid sin sida (i min äldre översättning från 1917, kallas de hans söner). Barnen som avlades vid korsningen av gudaväsendena och människodöttrar blev jättar. Det är med andra ord sant, att det har funnits jättar. Stackars kvinnor. Först blev de sexkonfiskerade, för att de var vackra. Sedan måste de föda jättar. Undrar hur sådana förlossningar kändes.

Kommentar:

Enligt Jehovas vittnen var Jesus det gudaväsen (den son), som Gud skapade allra först. Därav beteckningen Guds förstfödde. Greggen undrar, om Jesus deltog i de nyss nämnda sexräderna och ifall hans kommande kärleksbudskap i Nya Testamentet tog form redan då.

Av någon fördold anledning bestämde sig Gud för att skära ned människans livslängd från nära 1000 år till endast 120 år. Det blev tydligen lite fel från början. Snart därefter upptäckte Gud, att människan blev allt ondare. Hans skapelsejobb blev väl inte, vad han hoppats på. För denna egna miss anklagade han människorna, han ville till och med utplåna dem. Nästan alla landdjuren och fåglarna, de oskyldiga stackarna, fick samma dom. Undantag gjordes för Noa, som uppmanades bygga en stor båt, arken, vilken skulle rädda honom och hans närmaste anhöriga. Dessutom skulle ett par, hane och hona, av varje icke vattenlevande vara med på båten.

Kapitel 7

Dags för Gud att än en gång ändra sig. Vissa djur skulle nu vara med i sju par, inte bara ett. Förklaringen är, att Gud efter översvämningen ville ha tillgång till brännoffer!

Det började regna och fortsatte med det i bortåt en och en halv månad. Resultatet blev, att hela jorden, inklusive de högsta bergstoppar hamnade under vatten. Nog vill det till mycket vatten för att dränka hela Himalaya och Anderna, men så var det. Det kan inte ha varit ett vanligt regn utan snarare en jättelik vattenkran för att få till den mängden vatten på så kort tid.

Efter detta fortsatte vattnet att stiga i ytterligare fem månader. Om det steg 9 km på drygt en månad, kanske det steg åtminstone 20 km över de högsta bergstopparna på hela tiden. Det betyder, att det mesta levande befann sig åtminstone dubbelt så djupt som det största djup vi har i dag – Marianergraven söder om Japan med ett djup på drygt 11 km.

Givetvis drunknade alla djuren och människorna. Jordens vegetation hamnade milddjupt ner. Där är mörkret totalt och vattentrycket fullkomligt förkrossande. Om vi räknar in den påföljande avtappningstiden, var jordens växtlighet vattentäckt under extremt tryck och kolmörker i kanske ett år eller mer. Ingen landväxt i världen kan klara en sådan påfrestning, så jorden måste ha varit helt öde efter översvämningen. Inga växter, inga landdjur, inga fåglar utom de på arken.

Tänker man efter, så borde också de flesta havsdjuren ha utplånats. Alla bottendjur fick sin livsmiljö helt förändrad. Tag exempelvis faunan i de stora, grunda korallreven, när dessa förpassas till extrema djup. Se också på förändringen av salthalten i vattnet. De oerhörda mängderna regnvatten måste ha ändrat salthalten så mycket, att resultatet blev dödligt för flertalet saltvattendjur.

Kapitel 8

Gud lät vattnet sjunka undan. Vart, undrar jag. Sådana mängder vatten in i jordens glödande inre borde ha resulterat i, att hela jorden sprängdes i småbitar. Tio månader efter översvämningens start hade vattennivån sänkts så mycket, att den ursprungliga marken började friläggas. Då kom en av Noas duvor hem till arken

efter en utflykt och hade med sig ett friskt olivlöv i näbben. Varifrån kom det? Hur hade det kunnat överleva det långa doppet? Dessutom: Vad levde arkens alla djur av under 10 månader? Vad åt rovdjuren?

Noa satt i sin ark, strandad på toppen av berget Ararat. Han kunde inte se marken där nere genom det öppna fönster, varigenom han släppte ut och tog in några fåglar. Men när han plockade bort en bit av taket, då såg han marken. Var Noa så bakom flötet, att han inte förstod, att arken låg på sidan? Inte roligt för alla som bodde därinne, människor och djur, när golven blev väggar.

Noa byggde nu ett altare, på vilket han offrade brännoffer av alla de djurarter som han hade sju par av. Gud fann lukten av ihjälbrända djur välbehaglig.

Varför krångla med båtbygge och vattenpumpning? Hade det inte varit enklare, om allsmäktige Gud bara förintade alla de liv som inte längre var önskvärda? Om Gud blir så upphetsad av att bränna ihjäl stackars djur och känna doften av blod, hade han väl kunnat fixa det på ett mindre krångligt sätt, allsmäktig som han är.

Varje djurart på arken som inte var tänkt som brännoffer kunde betraktas som i praktiken utrotad – bara ett enda par. Som bekant i dag är två individer för få, för att få fart på sin arts tillväxt. Ett av problemen är inavel, ett annat att inte alla individer är fertila. Till det kommer sjukdomar, olyckshändelser med mera. Lejonparet skulle slå en gnu, för att inte dö av svält. Därmed var gnuerna utdöda. Samma med zeborna och många andra. De skulle inte hinna föröka sig. Alternativt skulle lejonen dö ut. Så även leopard och gepard. Efter vegetationens utrotning på syndaflodens bråddjupa bottnar skulle gräsätarna inte ha något att äta, så de skulle snart dö allihop.

Hur kunde någon djurart alls, inklusive människan, på sikt överleva syndafloden? Även människan började som ett par – Adam och Eva. Det framstår med all tydlighet, att Bibelns berättelse om syndafloden inte är sann.

Kapitel 9

Gud bestämde, att alla djur skulle vara rädda för människorna, något som varken krokodiler eller flodhästar förstod, och prackade på Noa ett förbund med sig själv.

Noa drack sig full (jag förstår honom) och somnade naken. Sonen Ham såg då pappas könsorgan. För detta straffade Noa, när han vaknade, Hams son Kanaan, som absolut inte hade något med saken att skaffa. Farfar Noa gav honom en slavs status. Det verkade vara helt naturligt att hämnas på oskyldiga. Men med självaste Gud som förebild, var det kanske inte så långsökt.

I kapitlet sägs också, att från Noas tre söner har jordens alla folk utgrenat sig. De som tror på berättelsen om syndafloden tror säkert också på detta.

Kapitel 10 och 11

Noas söners nedstigande släktingar redovisas.

I kapitel sex (före syndaflo den) bestämde Gud människans högsta ålder till 120 år. Det hindrar inte, att folk i fortsättningen blev betydligt äldre:

Noas son Sem blev	600 år.
Sems son Arpaksad blev.....	438 år.
Arpaksads son Sela blev	433 år.
Selas son Eber blev.....	464 år.
Ebers son Peleg blev.....	239 år.
Pelegs son Regu blev.....	239 år.
Regus son Serug blev	230 år.
Serugs son Nahor blev.....	148 år.
Nahors son Tera blev.....	205 år.
Teras son Abraham, kändisen, blev bara....	175 år.

Hur kan denna långa rad av åldersövertramp undgå Gud, världens skapare? Det påstås ju, att Gud ser och vet allt.

Resten av Första Moseboken

De följande 14 kapitlen handlar huvudsakligen om Abram, senare kallad Abraham. Abrahams son Isak för berättelsen vidare. Därefter tar Isaks son Jakob vid. Sista delsträckan handlar om Jakobs son Josef, han som tog ned sina 70 släktingar till Egypten och var anledningen till att israeliterna hamnade där.

Josef är trettonde generationen efter Noa. Alla folk härstammar, enligt kapitel 9, från Noas tre söner. ”Alla folk” borde naturligtvis innefatta även Egyptens folk. Så då var israeliterna, farao och alla de andra släkt med varandra i en förskräcklig inavel. Det intrycket ger inte Bibeln.

Ur berättelsen stiger det fram människor som gillade att lura varandra och som höll sig med slavar, samhällen där männen hade flera hustrur och även bihustrur. Vissa, som Abraham, Lot och Isak, var så ynkliga, att de inte drog sig för att offra sina närmaste för sitt eget välbefinnande. Det var ett ständigt intrigerande, där egoismen satt i högsätet. Det fanns många gudar, exempelvis husgudar.

Det här med att dra vinning av andras olycka kan exemplifieras med en av mina noteringar från kapitel 47 om den påstått snälle och förlåtande Josef i Egypten:

”Under de svåra åren tvingade Josef människorna i Egypten att sälja allt de ägde, inklusive sig själva, till Farao för att få mat. Till slut ägde Farao hela landet, prästernas jord undantagen av speciella skäl.”

En av mina noteringar kring Abram/Abraham:

”När Abram kom till Egypten fick han för sig, att han kunde råka illa ut, för att han hade en vacker hustru, så han utgav henne för att vara en syster. Han var fullt beredd att låta Farao ta över henne, för att han själv skulle slippa obehag.”
(Sonen Isak gjorde senare på samma sätt)

Följande episod berör mig särskilt illa.

Gud och Abraham var nästan som kompisar. Abraham hade fått sonen Isak, som han tyckte mycket om. En dag kallade Gud Abraham till sig och sa: *”Ta din ende son, honom som du älskar, Isak, och gå till landet Moria och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag skall visa dig.”*

Nästa morgon sadlade Abraham sin åsna och tog med sig Isak och två tjänare. Tillsammans högg de veden till brännoffret och gav sig iväg. På den tredje dagen kunde Abraham se målet. Han beordrade då tjänarna att vänta med åsnan, medan han och Isak gick bort till platsen för att be. Lille Isak fick bära veden. Abraham själv bar elden och kniven.

Isak frågade: ”Far. Här är eld och ved, men var är fåret som skall offras?” ”Det kommer Gud att utse”, blev svaret. Väl på plats byggde Abraham ett altare ovanpå veden, varefter han band fast sin son där. Sedan tog han fram kniven för att slakta sin lille Isak. Först då stoppade Gud tillställningen. Gud var nöjd med Abrahams totala underdanighet.

Efter det återvände de hem. Men ingen brydde sig om, hur Isak mådde efter den här grymma behandlingen. Hur kan man göra så mot ett litet barn? Detta är ren och skär sadism! Och Abraham själv? Hur kan en far, som älskar sitt barn, utsätta det för sådana vidrigheter utan att protestera det allra minsta?

Abraham, en av de riktigt stora gestalterna i bibelreligionerna.

En notering om Lot, Abrahams brorson:

”När Lot besöktes av de båda männen, uppträdde pöbeln hotfullt utanför huset. För att lugna den, erbjöd Lot sina ”orörda” döttrar till förlustelse, bara han och de båda besökarna fick vara ifred.”

Jakob låg med kvinnor lite hur som helst. En gång köpte han ett samlag med en beslöjad dam, som han trodde var hora. Hon visade sig vara svärdotter till honom.

Hur kan man ställa upp Abraham, Isak, Lot, Jakob med flera som förebilder för oss andra? Samma fråga gäller också Mose längre fram, han som beordrade en lång rad förintelsekrig med betoning på förintelse. Hitler och Mose hade en hel del gemensamt, när det gällde strategier för att bygga och utvidga det egna landet.

Gud visade sig för vissa personer, ibland i människoskepnad, ibland i drömmar. Han stiftade lagar och knöt förbund i mängd. Han lovade vitt och brett om bland annat kommande släktingars makt. Han dödade och straffade hårt och oresonligt och han skröt om sin makt. Gud var förtjust i dödsoffer till sin ära, speciellt brännoffer. Ibland var Gud allvetande, ibland visste han knappt, vad som hände i staden bredvid. Han bestämde, att människan inte fick bli äldre än 120 år, varefter många personer ändå blev det. Han införde omskärkelse med dödsstraff för de män, som inte omskar sig. Därför borde massor av män i dag dödas av Gud. Varför ser vi inget av det? Gud tydde sig till depraverade män, typ Abraham.

I själva verket var Gud till sätt, inställningar och värderingar nog i stort sett som en dåtida människa i hög maktposition.

När jag ser på hur komplex och stor världen är från universums triljontals stjärnsystem, till atomernas mikroskopiska värld och från naturlagarna till livets olika manifestationer, har jag svårt att tänka mig, att detta skapades av den osympatiskt beskrivna gud som vi möter i Första Moseboken.

Mellanstick. Funderingar kring skapelsen

Om Adam var dem första människan...

... då inträffade skapelsen för inte så länge sedan. Det är bara att räkna generationer, utgående från Bibeln. Jag vill minnas, att de bokstavstroga anser, att världen skapades cirka 3 500 år f. Kr. Det är förstås mer korrekt att räkna från Noa, då det hela började om, inte Adam. Då blir det knappast mer än 3000 år att spela med och fram till i dag runt 5000 år. Men låt oss inte vara petiga. Jag klämmer i med ett totalt tidspann på hela 10000 år, så har vi god marginal.

Under 10000 år hinner inte evolutionskrafterna verka i stor skala, så hela djur- och växtriket består därför av självständigt skapade arter utan genetiska släktskap. Gamla jätteödlor, vars skelett hittas både här och där, är bara hallucinationer, för de är ju äldre än skapelsen.

Om vi tror på skapelseberättelsen, faller hela den moderna fysiken. Ifall universum skapades för tiotusen år sedan, skulle stjärnorna inte finnas, då deras

utveckling enligt den moderna fysiken/astronomin tagit miljarder år. Utan solen, vår egen stjärna, skulle inget mänskligt liv kunna existera. Bortser vi från detta besvärande faktum, finner vi ändå, att Einsteins teorier rasar ihop tillsammans med de flesta lagarna inom fysiken. Det hade varit omöjligt att konstruera bilar, diskmaskiner och allt annat, som vi i dag använder.

Alltså, om vi tror på skapelseberättelsen i Första Moseboken, faller vår existens. Eftersom vi onekligen finns till och babblar i våra mobiltelefoner, blir slutsatsen, att nämnda berättelse är ett påhitt.

Det framstår som allt mer uppenbart, att de bokstavstroga har fel, alltså de som tror att varje ord i Bibeln är Guds ord eller inspirerat av Gud.

Slutsats

Materialet i Första Moseboken leder till slutsatsen, att skapelseberättelsen (inklusive Adam och Eva) är ett rent påhitt. Hur jag än vänder och vrider på beskrivningen, så blir resultatet en sörja som kanske var gångbar för tusentals år sedan, men absolut inte i dag med allt vi nu vet om universum. Skapelseberättelsen är dock en ringa del av Gamla Testamentet, så det finns mycket kvar i GT att rikta strålkastaren mot.

Respekt finns i två varianter. Den ena är den påtvingade hackordningsrespekten. Den är en negativ respekt.. Den andra är den positiva. Den är frivillig och ges bara till dem, man själv anser ha gjort sig förtjänta av den.

Respekten för Gud, så som den framställs i Bibeln, är hittills tveklöst negativ.

Andra Moseboken

Israeliterna lämnade Egypten, men först efter det att Gud fått demonstrera sin oerhörda makt. Han tvingade farao, utan att denne förstod det, att sätta sig på tvären, så att han sedan kunde straffa det egyptiska folket å det värsta. Gång på gång! Han avslutade med att tvinga farao att förfölja israeliterna för att sedan kunna dränka honom och hela hans här.

De tio plågorna – som inte drabbade israeliterna – var som följer.

- Plåga 1: Egyptens alla vatten förvandlades till blod.
- Plåga 2: Egypten översvämmades av grodor.
- Plåga 3: Allt markstoft i Egypten förvandlades till mygg.
- Plåga 4: Egypten översvämmades av flugor.
- Plåga 5: Boskapen drabbades av svår pest.
- Plåga 6: Egyptens folk och boskap drabbades av bölder.
- Plåga 7: Åska och hagel.
- Plåga 8: Gräshoppsvärmor åt upp all gröda i Egypten.
- Plåga 9: Tre dagars totalmörker.
- Plåga 10: Alla förstfödda barn och förstfödd boskap dog.

Kommentar:

Jag har mött en teori om, att dessa plågor egentligen var riktade mot egyptiska gudar, för att visa hur svaga de var, eftersom de inte kunde stoppa plågorna. Se här två exempel: Plåga 1 vanhedrade Nilguden Hapi. Plåga 9 vanhedrade solguden Ra och himmelsguden Horus. Jag kan emellertid inte hitta något i Bibeln som stöder den teorin.

De tio plågorna drabbade inte bara faraon och hans harem utan samtliga invånare i Egypten exklusive israeliterna, dessa stackare som av Josef så flinkt hade gjorts till faraos ägodelar. Plåga 10 bestod i bland annat avlivandet av en massa barn, Guds egna små skapelser. Tänk så många oskyldiga liv som plågades och offrades, bara för att Gud ville straffa faraon.

Gud överlämnade till Mose de båda stentavlorna med de tio budorden och kompletterade med en mängd lagar med grymma och märkliga straffsatser.

Gud krävde ett bygge tillägnat honom själv, som han pedantiskt specificerade ända ned till färgen på enskilda ylletrådar. Sida efter sida efter sida av detaljanvisningar.

Gud! Du kunde ha spretat med fingrarna och sagt "Varde klart!". Det hade blivit enklare så.

Jag avslutar Andra Moseboken med att titta lite närmare på de lagar, jag nyss nämnde (kapitlen 20-23).

Kapitel 20

De tio budorden kompletta i 1917 års svenska översättning:

1. Du skall inga andra gudar hava jämte mig.
2. Du skall icke göra dig något beläte eller någon bild, vare sig av det som är uppe i himmelen eller av det som är nere på jorden, eller av det som är i vattnet under jorden. Du skall icke tillbedja sådana, ej heller tjäna dem; ty jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barn och efterkommande i tredje och fjärde led, när man hatar mig, men som gör nåd med tusenden, när man älskar mig och håller mina bud.
3. Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall icke låta den bliva ostraffad, som missbrukar hans namn.
4. Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor; men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat; då skall du ingen syssla förrätta, ej heller din son eller din dotter, ej heller din tjänare eller din tjänarinna eller din dragare, ej heller främlingen som är hos dig inom dina portar. Ty på sex dagar gjorde Herren himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är, men han vilade på sjunde dagen; därför har Herren välsignat sabbatsdagen och helgat den.
5. Hedra din fader och din moder, för att du må länge leva i det land som

Herren, din Gud, vill giva dig.

6. Du skall icke dräpa.
7. Du skall icke begå äktenskapsbrott.
8. Du skall icke stjäla.
9. Du skall icke bära falskt vittnesbörd mot din nästa.
10. Du skall icke hava begärelse till din nästas hus. Du skall icke hava begärelse till din nästas hustru, ej heller eller hans tjänare eller tjänarinna, ej heller till hans oxe eller hans åsna, ej heller till något annat som tillhör din nästa.

Mina kommentarer:

- (1, 2) Så säger en svartsjuk och osäker Gud. Bryt mot detta och du ska drabbas liksom dina barn i fyra generationer.

Men om Gud är allsmäktig, så finns det inga andra gudar, så då behövs inte dessa två inledande bud!

- (3) Vad menas med att missbruka namnet? Gör man det, så fort man yttrar sig kritiskt eller ställer besvärande frågor? Det där känner jag igen. Visa vördnad för överheten, inte för att den är värd det, utan för att du annars råkar illa ut. Maktens fula tryne, menar Greggen.

- (4) På sabbatsdagen får ingen arbeta, inte ens tjänstefolket (läs slavarna). Längre fram i Bibeln stenas en man till döds, för att han samlat ved den dagen. Det rimmade illa med vår tids aktiviteter. Inte minst prästerna arbetar mycket på söndagar med sina gudstjänster. Sjukhus, butiker, kommunikationer, nöjesliv och krig på söndagar är exempel på brott mot fjärde budet.

Betyder Guds bud så lite, att vi människor kan ta oss rätten att ändra på dem, så att de passar oss bättre?

- (5) Om flickans far har utnyttjat henne sexuellt och hennes mor har sålt henne som slav då? Är det rimligt, att hon ändå ska hedra sina föräldrar?
- (6) Hur otroligt många människor har inte dödats i religionens namn? Prästerna välsignar vapnen att avliva medmänniskor med. Religiösa människor utdömer och verkställer dödsdomar, inte minst i skenheliga USA. Vad gör Gud åt det?

Gud dödade näst intill hela jordens befolkning med syndafloden, skyldiga som oskyldiga. Han sopade rent i Sodom och Gomorra, skyldiga som oskyldiga. Han dränkte farao och hela hans här, återigen skyldiga som oskyldiga, fastän han själv tvingat dem att förfölja israeliterna. Borde inte Gud föregå med gott exempel?

Gud stiftade lagar (se nedan), där många mer eller mindre allvarliga brott straffas med döden. Jag undrar – är bödlarna undantagna från det sjätte budet?

- (7) Räknas ett snabblied med en slavinna som äktenskapsbrott? Jag frågar,

eftersom detta verkar vara en vanlig företeelse i Gamla Testamentet. Jag citerar mig själv från några sidor tidigare: *"Jakob låg med kvinnor lite hur som helst. En gång köpte han ett samlag med en beslöjad dam, som han trodde var hora. Hon visade sig vara svärdotter till honom."*

- (8) Räknas snatteri hit? Vad är det som inte får stjälas? Materiella ting? En kyss?
- (9) Detta är, vad jag alltid har misstänkt! Journalisterna på skvallerpressen bryter mot Guds nionde bud.
- (10) Hur är det med staten, fiendefolk och liknande, som ju inte är "min nästa" – gäller de två sista budorden dem? Får jag ha begär till en av kommunen ägd, tjusig strandtomt?

Vad gäller länder emellan? Får exempelvis stormakten USA ha begär till oljefälten i landet Irak?

Gud dikterade dessutom, hur man på ett korrekt sätt bygger altare, avsedda för brännoffer till honom.

Kapitel 21-23

Gud gav en massa anvisningar:

1. Hur slavar ska hanteras. Köpta slavar ska frigges på det sjunde året. Slav som håller av sin ägare ska märkas och förbli slav för alltid.
(Så ska minsann tillgivenhet lönas! Sålda döttrar står ännu lägre på skalan.)
2. Döda en människa och du ska straffas med döden.
3. Slå din far eller mor och du ska straffas med döden.
4. Förbanna din far eller mor och du ska straffas med döden.
5. Röva bort en människa och du ska straffas med döden.
6. En trollkvinna ska straffas med döden.
7. Den som har samlag med djur ska straffas med döden.
8. Den som offerar till andra gudar än Herren ska straffas med döden.
9. Om du behandlar änkor och faderlösa illa och och de klagar, ska du straffas med döden.
10. Sker skada, skall du ge liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot, bränt för bränt, sår för sår, skråma för skråma.
11. En ox som stångar ihjäl en människa ska stenas. I vissa fall ska också ägaren dödas.
12. En rad andra anvisningar, exempelvis förbud att koka en killing i moderns mjölk.

Enligt Guds lagar är det helt ok att ha slavar och idka handel med dem. Det är också korrekt, ja önskvärt, att utdöma och genomföra dödsstraff. Så varför har västvärlden avskaffat slaveriet och varför avstår så många länder från dödsstraff? Det är ju mot Guds vilja!

Tänk att både ha ett omfattande dödsstraff och sjätte budet – Du skall icke dräpa!

Tredje Moseboken

Det blir bara värre. I Tredje Moseboken presenteras åter en gud som gav intryck av att vara både förvirrad och våldsamt blodtörstig.

Hela Tredje Moseboken handlar om av Gud instiftade lagar – petiga och omständliga. Straffsatserna är grymma. Dödsstraff genom stening och bränning. Hoten är många. Homosexuella är avskyvärda, sa Gud, fastän han själv skapat dem.

I renhetslagarna handlar det mycket om spetälska, hur denna hemska sjukdom diagnosticeras och hur illa offren ska behandlas. Ja, du läste rätt! Människor med spetälska skall behandlas illa. Allt detta lidande. Så mycket enklare det hade varit, om Gud aldrig uppfunnit spetälskan. Då hade han dessutom sluppit hitta på dessa otäcka spetälskelagar.

På ett ställe läser jag följande stadga av Gud: *”Du skall inte ta hämnd och inte hysa vrede mot någon i ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv.”*

I den fortsatta bibelläsningen uppfattar jag detta påbud som ett av de minst åtlydda. Massmord, svek, feghet, ögontjäneri, ... Det är sådant som gäller, inte att älska sin nästa.

Fjärde Moseboken

Israeliterna framstår allt tydligare som ett extremt aggressivt, oresonligt, opålitligt, mordiskt folk, som Gud inte vill ska beblanda sig med andra folk. Gud själv verkar inte vara bättre och glömmer lätt sina egna löften. Han tycks vara en tvättäkta israelit.

Femte Moseboken

Israeliternas härar skövlade och utrotade hela folk i sin jakt efter eget land. I det sjunde kapitlet räknar Gud för Mose upp sju folk, som skulle raderas bort från jordens yta. Deras enda brott var, att de levde, där israeliterna avsåg att bosätta sig. Råhet och hänsynslöshet satt i högsätet och drabbade i första hand alla de oskyldiga människor som råkade komma i vägen. Dessa miste sin hembygd och ofta också sina liv. I dag är det palestinierna som är i vägen.

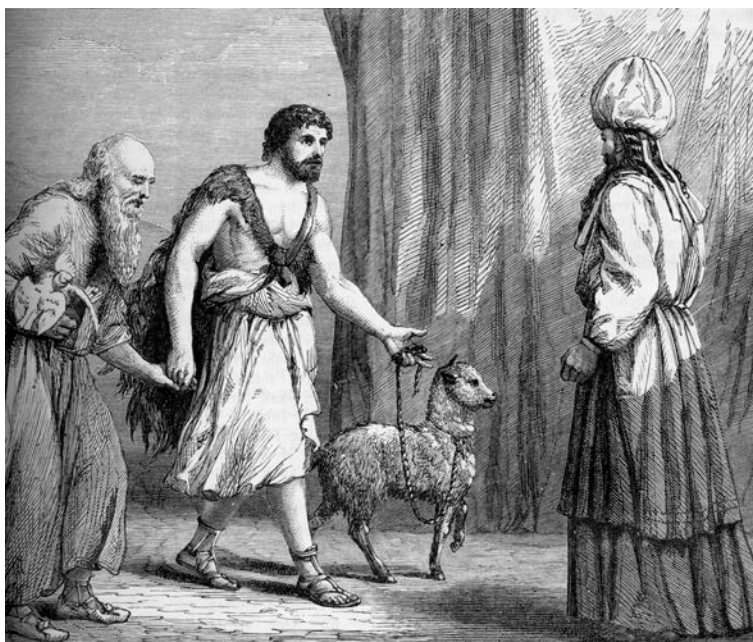
Slutord

Det är de nu genomgångna fem Moseböckerna som bildar (bak)grunden för alla Bibelreligioner. De beskriver en mordisk blodsgud kallad Gud eller Herren, han som skapade universum och som älskar lukten av brännoffer. Trots sin allsmäktighet framstår han emellanåt som något dement.

Han utfärdade budet ”Du skall inte dräpa”, samtidigt som han beordrade dödsstraff för en lång rad förseelser.

Israeliterna förintade de flesta folk som råkade hamna i deras väg – klart värre än nazisternas fruktansvärda massmord av judar under 1900-talet. Vem brydde sig om Guds sjätte bud, ”Du skall inte dräpa”?

Än i dag håller judarna och muslimerna på med blodiga djuroffer till Guds ära.

Skuldoffer – människans synd sonas av oskyldiga djur!